

4 kärleksfulla
visor : - Ut ! -
Trogen kärlek
öfvervinner död och
tant. ...

81 A Br. Visor

National Library
of Sweden

Vitt. 55
(Bv)
1905

4

Kärleksfulla Visor

Alt! — Trogen kärlek öfvervinner
död och tant. — Visa vid
stranden. — Rixdags-
mannakandidaten
år 1905.

u. u.

Tryckt i år.

28/898

Ut!

Jag will ut, jag will ut
Innan månadens slut.
Sag will ut!
Will du ut?

I den fria naturen
Will jag ut, will jag ut.
Sag will ut!
Will du ut?

Fastän fröknar i stan
Är gentila af fan,
Will jag ut!
Will du ut?

Ja! till landsbygdens mör,
som ä möra som smör,
Will jag ut!
Will du ut?

Jag vill ut till min äng,
Till min blomsterne säng.
Jag vill ut!
Vill du ut?

Får jag inte gå ut
Bli min säng snart ett tjut:
Jag vill ut!
Gå då ut!!

Trogen kärlek öfvervinner död och tant.

Jag känner ej den gossen där,
Han är mig obekant",
Så säger fröken Jonsson när
Hon går bredvid sin tant.

Men senare när fram på dan
Hon ensam wandra får,
Då heter det: "god dag, herr Schwan,
Jag undrar hur herrn mår?"

"Tack, fröken Jonsson", svarar han
Med glad och upphöjd min,
"Med hälsan är det som det kan,
Jag tager in kinin."

Och sedan när det blifwit kväll
De träffas som sig bör.
På Rydberg eller Grand Hotell
De dricka sin likör.

Men frågas hon utaf sin tant:
"Hvad är det där för en?"
Då svarar hon: "en obekant,
Han liknar prins Eugen".

Men tanten anade till siff
Hwad hon ej gissat strax:
Hon sade wred: "Mein Kind, du bist
En riktig lurifax."

Se'n fick hon aldrig mer gå ut
Men wirka dagen lång.
O himmel! hwilket sorgligt slut
På hennes schwanefång.

Men tanten hade telefon
Två tusen sjutti tre,
På detta nummer han och hon
Mång kyß inweglade.

Af pinglandet blef tanten flö
Och hennes motstånd bräckt.
Hon skrek till siff: "Så gå, mon dieu,
Föröka då din släkt".

Och fröken Zonsson war ej lat,
Tog spårwagn, flög till Schwan,
Och denne roppte glad och flat:
"O himmel, se på fan!"

Se'n giftes de en juninatt,
Och ryktet om dem går
Att nu de ärligt sträfwa att
Få twillingar i år.

O Människa! af wisan lär
Det ordet skönt och sant:
Att om en kärlek trogen är
Den trotsar döb och tant.

Wisa wid stranden.

Hwad det är skönt att titta
På klippans stolta brant
Och titta, bara titta
Mot horisontens kant.

Där gå de stolta briggar,
De gå på saltan wåg,
Men jag får hemma ligga
Med kärlek i min håg.

O brant! O kant! O titta!
Hur skön är sommaren!
Men har jag ej min Britta
Då saknas något än.

Oh Hon är hjärtetrösten,
Den raraste jag sett,
Och när det lir mot hösten
Skall wi två blifwa ett.

Riksdagsmannakandidaten år 1905.

På talarstolen står han glad
Och vill ha bort hvar enda skatt.
För friheten han talar skönt
Och ögat lyser stolt och grönt:
"Regeringens förslag — låt bli't,
Sag vill med tång ej taga i't,
Och gamla landmannaparti't
Är rent ut sagt en jäkla skit.
∴ Nej hi och hej, nej se på Fridtjuw Berg
Det är en karl, som werkl'it håller färg. ∴

Sag håller styft på **egna hem,**
Där man kan hvila ut sin lem.
Och genom landet ljuder gällt
Ett rop **mot allt proportionellt.**
Min åsikt är helt enkelt att
En hvar som inte erlagt **skatt**
(Tungus han ware eller tratt)
Skall **röstträtt** ha båd dag och natt.
∴ Fast hi och hej, kanske blir rygda'n så'n
Att det är bäst att vara därifrån. ∴

Jag will ha bort **militarism**
Och **ateism** och **panteism**.
Från **superi** ska wi bli kvitt
(Med undantag af **aktawit**).
En liten **pilleknarkare**
Gör **kaufte** kroppen **starkare**;
Men man blir lätt **råbarkare**
Och **harklare** och **snarkare**;
:: Nej hi och hej, nej **watten**, det är nog
Det renaste — det jäger od fru Skog. ::

Ja, nu jag står som kandidat
Och hoppas att mitt enkla prat
Har wisat Er i alla fall
Att jag är skapt för **riyda'n**s fall.
Men någon **längtan** har jag **ej**
Till **riyda'n**, ta mej tusan nej.
Jag will ej ständigt yttra mej
Som **Zulle** och som **Bielgeschrey**.
:: Men hi och hej, om nu det inte går,
Försöker jag igen hwart tredje år." ::

